

Kulttuuritoimitus. Puhelin 044 7995 773. Faksi (08) 5377 195. Sähköposti kulttuuri@kaleva.fi

Basisti katoavien albumien puolella

TOMMI VIRTANEN

Dile Kolanen muistetaan parhaiten The Nights of Iguanasta

Tommi Virtanen, teksti
HELSINKI Pitkän linjan muusikko Jari "Dile" Kolanen, 48, puhuu vanhoista klassikkoalbumista kuin ystävästään. Hänelle hyvä albumi ei ole vain nippu biisejä, vaan kokonaisuus. *Both Sides* -levyllään Kolanen haluaa ottaa kantaa katoavan formaatin puolesta.

"Albumi on parhaimmillaan taidemuoto, hieno kokonaisuus, kuten Pink Floydin *Dark Side of the Moon*. Olen laittanut oppilaani soittamaan sitä ja huomannut, etteivät he tiedä mikä on albumi", kertoo bassonsoiton lehtori Kolanen.

"Nuoret ajattelevat biisejä ja ostavat levyänsä iTunesista. He eivät hahmota levykokonaisuuksia kuten vanhempi ikäluokka. Tämä on kannanottoni albumikokonaisuuden puolesta", kertoo Kolanen näyttämön juuri julkaistua tuplaalbumia.

Monipuolinen basisti on jatkuvasti levyttänyt ja keikkailtuun flamencon- ja poppytyylien kanssa. Silti hänet muistetaan yhä parhaiten 1980-luvulla Yhdysvalloissa läpimurtoa yrittäneestä The Nights of Iguanasta, jossa rumpuja soitti kuusamolaislähtöinen Veli-Sakari "Sika" Kukkonen.

Iguana olikin Oulussa usein nähty vieras ennen kuin se katosi Los Angelesiin.

Oppikirja improvisoinnista

Syy levyn tekemiseen ei suinkaan tullut tarpeesta hukuttaa kuuntelijat päättymättömillä bassosooloilla.

"Olen 25 vuoden aikana tehnyt musiikkia niin paljon niin monessa bändissä. Nämä ovat jääneet sieltä täältä ylimääräiseksi."

Yksi syy levyille oli se, että improvisoinnin kehittämiseksi metodin luonut Kolanen on suunnitellut aiheesta oppikirjan ja halusi osoittaa metodin toimivuuden käytännössä. Tuplaalbumin toinen puoli, *Subconsciousness*, on improvisoitu bändin kanssa yhdessä sessioissa liveinä.

"Haluaisin ainakin nähdä, että niistä muodostuu kokonaisuus, erilaisia näkökulmia siihen katkeamattomaan musiikkiliseen virtaan mihin olen sormeni pistänyt. Kaikki musiikkilahan on jo olemassa ja me olemme tavallaan tietyllä tavalla vastaanottimia – säveltämiä ja improvisoituja – ovat vain erilaisia tapoja tehdä musiikkia", filosofoi Kolanen.

Suru on levyn pääteema

Kymmenien vierailijoiden myötä levyn skaala on laaja, näyttämön Kolanen monet kasvat flamenconsta intialaiseen musiikkiin. Fuisiä oliisikin ollut vaikeaa toteuttaa yhden bändin kanssa.

"Olen aina haaveillut tehdä musiikkia ilman rajoittavia bändisopimuksia. Tällä kertaa en ole välittänyt genreistä mitään", hän sanoo.

Vanhimmasta kappaleista ovatkin 1980-luvulta peräisin, kuten Iguanalle suunniteltu *Crossfire*. Nuorilla rokkareilla ei silloin löytynyt lääkkeitä soittamiseen. Nyt tilanne on tyystin toinen. Monet ovat avannut ikuisopiskelijaksi muun muassa lukuisilla Intian-matkoillaan saanut soitintensa sävyjä, joista ei rock-vuosinaan tiennytkään.

Postpone It No More taas syntyi opetustyön kautta. Kolanen teki sen oppilaille harjoitukseksi.

jolle improvisointi on luontevin tapa työskennellä.

"Saatan improvisoida viisiikin tuntia, koska se on niin inspiroivaa. Olisi todella hassua jos en olisi toteuttanut sitä myös levyllä", sanoo bassomaikka, joka myös itse soittaa joka aamu improvisointiharjoitukset metodinsa mukaisesti.

si, mutta huomasi hauskan biisi päätyneen levyllä Huba-yhtyeen Tuomas Kailan laulamana.

Tuorein kappale on Hanna Marshin laulama balladi, *Farewell*. "Se melodia alkoi soimaan päässäni kun isäni kuoli. Soitin sitä aina ja se jotenkin löydettiin minua. Se oli minulle surutyön välikappale. Kun kerroin tarinan Hannalle hän halusi ehdottomasti tehdä siihen sanat", kertoo Kolanen, jolta kuoli levyn teon aikana vanhempiensa lisäksi monta ystävää. Yksi heistä oli Iguanun solisti Floyd. Ei ihme, että jäähyväiset on läpi levyn kantava teema.

FAKTA

Jari "Dile" Kolanen

- ◆ Syntynyt Helsingissä 9.5.1961
- ◆ Tunnettu taiteilijanimillä Delay tai Dile.
- ◆ Soittanut tuhansia keikkoja Suomessa ja ulkomailla mm. seuraavien artistien kanssa: The Nights of Iguaana, VeeTi Kallio, Aki Sirkesalo, Sami Saari, Elastic Family, Jimi Sumén, Sakari Kuosmanen, Pave Maijanen, Severi Pyy-

sallo, Emma Salokoski, Chisu, Hanna Marsh Band, Johanna Iivanainen, Laura Malmivaara, Arttu Takalo, Marzi Nyman ja Pekka Kuusisto.

- ◆ Isännöinyt useita menestyneitä klubeja Helsingissä vuodesta 1983 alkaen.
- ◆ Toiminut musiikkona ja säveltäjänä lukuisissa flamenecoteoksissa, elokuvissa ja dokumenteissa.
- ◆ Toiminut vuodesta 2003 bassonsoiton opettajana Musiikkiopisto Avoniassa, Tapiolassa.
- ◆ Isä, Alvar Kolanen, on ottanut 1940-1980-luvulla tuhansia pr-kuvia aikakautensa kirkkaimmista tähdistä, toimien mm. Olavi Virran hoivakuvaajana.

kuin hotellihuone. Siellä aika meni kuin siivillä korttia pelatesa ja nautiskellessa. Yhtäkkiä tajuttiin, että nyt pitää mennä soittamaan. Eihän siitä piuhujen selvittämisestä väkivoimaa ollut mitään. Alassa kaikki oli toisin. Iguana oli tiivis ryhmä, joka treenasi, kiersi ja sekoili nuoruuden energialla.

Tuhaan Oulussa keikkailevalle bändille mainasi Rattori-lupila käydä pariinkin otteeseen työtapaturma.

"Rattori-lupin takahuone oli

Elämä absolutistina ei suomalaisissa rockympyröissä ole help-

Dile Kolanen esittelee levyänsä Both Sides opetusluokassansa Musiikkiopisto Avoniassa, Espoon Tapiolassa. Tupla-albumi ilmestyi cd:n lisäksi lp:nä ja ladattavana mp3-tiedostona.

poa. Imu vanhaan elämään on kova vaikka päätös raittiudesta olisi itselle vaihton itesäänselvyyks.

"Äkkiä se tie minulle kävi selväksi. Niin paljon kun puhutaan kannabiksen vaarattomuudesta on se lääketieteellisestikin todistettu muun muassa altistavan skitsofreniaan. Olen minäkin omat jaakobinpainin käynyt", kertoo Kolanen.

Äskettäin The Nights of Iguanasta kein comingback-keikan laulajana Eka Wekara. Uusi levy on myös suunnitteilla, bändillä on paljon biisejä varastossa.

ILPO OKKONEN

Eija-äidin (Mirjami Kukkola) hermot pettävä, mutta Jessikan pikkujuljen (Tatu Mönttinen) aivot eivät.

Ensi-ilta

Oulun kaupunginteatteri: *Jessika - vapaana syntynyt. Käsikirjoitus Lea Klemola. Ohjaukset Mikko Korsulainen, Lavastus Maija Tuorila. Puvut Pirjo Valinen. Valot Mikko Ryyänen. Äännet Olli Paakkolanvaara. Rooleissa: Tuula Väänänen, Tatu Mönttinen, Mirjami Kukkola, Marko Tiusanen, Veikko Mylly, Riina Uimonen, Aki Pelkonen, Jussi Ahtinen, Jussi Kallioniemi. Oulun kaupunginteatterin pieni näyttämö 9.4.*

Kukapa perheestään pääsi, jos vaikka fyysisesti se onnistuisikin, niin psykologisesti olemme sidoksissa perhekokemuksiimme hamaan aikuisuuteen.

Lea Klemolan käsikirjoituksen perhe on ihailtavan tiivis ja antaa itsetensä jätensään auttuisen kuvan: arjen kohtaamisissa näytetään tunteita, puhutaan yhdessä ja erikseen, ollaan ilkosillaan ja syydetään ne luurangot kaapista toisen silmille avoimesti ja häpeilemättä.

Käsikirjoitus on psykologisesti osuva, ja rankkuudesta huolimatta se antaa runsain mitoin mahdollisuuksia kevennyksiin, joita ohjaaja Mikko Korsulainen pettämättömän tyylikkästi käyttää hyväkseen, aina musiikkivalintoja myöten.

On myös kolikon toinen puoli. Tämä perhe on sairas, ja siksi

Love hurts, vai mitä Jessika!

LYHYESTI

Vuoden nuori lehtikuvaaja jatkaa perinnettä

VALOKUVAUS Vuoden nuori lehtikuvaaja 2010-tunnustus palkinto on myönnetty freelancer Mikko Takkuselle. Palkinto luovutettiin hänelle lauantaina Kuvakamera-messuilla Helsingissä.

Palkitsijat näkevät, että Takkunen on vahva kuvajournalisti, joka astuu kohteidensa elämään hienovaraisesti ja kuvattavaa kunnioittaen. Hän jatkaa kuvajournalismiperinnettä nostamalla esiin tärkeitä mutta helposti väistettyjä aiheita ympäri maailman.

Takkunen on kuvannut niin Sierra Leonen lukutaidottomia, Meksikon kodittomia lapsia kuin Kiteen metsästäjäkin omalla tunkeilemattomalla tyylillään.

He tekevät sen itse

Pääsiäinen jäi jo viikon taa, mutta kevään korkein hetki se oli. Pääsiäisessä on toivon viesti ja näin kevään avautuessa tunnetaan tuloa ja kesää.

Viikon takaiset uutiset kertoivat meille taas elämän ja vallankäytön takatavasta ja raadollisuudesta. Poliitiikan päätöksenteon keskiöön tuntui nousseen tämä huijarin oloinen liikemies Arto Merisaari. Hän näyttää pitävän ja päästävän poliittikkoja epämääräisillä neuvotteluilla ja raha-avituksilla. Kokoomuksen Hämeestä kotoisin oleva kansanedustaja ja kokoomuksen eduskuntaryhmän varapuheenjohtaja Marja Tiura on nyt pahasti liirissä. Rapa roiskuu naisen päälle kuin keväisillä sivuteilla. Sivuteille joutumisesta onkin Tiuran kohdalla kysymys. Jos ministerin paikkaa ei herunut omasta puolesta Tiuran sanotaan neuvottelevan keskustaan loikkaamisesta.

Aina ennen vaaleja kansalaisia kehoitetaan äänestämään, jotta demokratia toteutuisi. Samalla korostetaan kansanedustajien olevan nimensä mukaan meidän edustajiamme vallassa ja yhteiskunnallisessa voimassa. Marja Tiuran tapaus on selvä osoitus siitä, miten valtaan pääseet ajavat vain omaa asiaansa. Ehkä Tiura tekee näin palveluksen riutuneelle demokratialle. Pohjoismaisen demokration tilalle meillä ei ole mitään muutakaan järjestelmää. Uskomme omaan järjestelmäämme on vain niin vakiintunut, että toivojärjestelmämme tervehdyksissä saa ker-

toisensa jälkeen lisää kolhuja. Samaan aikaan kun tätä näytelmää esitetään tiedotusvälineissä, hallituksen toimia leimaa jonkinlainen halvaantumisen. Elämme niin kovassa laskusuhdanteessa, että uuden pääministerimessiaan odotus tuntuu järjettömältä.

Näytelmä Marja Tiuran ympärillä on jatkunut myös kuluneella viikolla. Kansanedustaja on ollut kuin jahdattu kettu toimittajien ja kuvaajien seurassa valkoiseen puseroon pukeutunut naista eduskunnan käytävillä. Kuvauksissa oli myös symboliikka avohissin viedessä Marja Tiuraa alas päin. Monen katsojan mielestä jahti on näyttävä järjettömältä. Tapahtumasarjalla on myös periaatteellinen puolensa; missä kulkee raja poliitikkojen puihissa hämäläliehmiesten kanssa? Miten liikemiehet edes voivat kuvitella saavansa oman ministerin?

Myös julkisuuskoineisto on raadollinen. Mitä enemmän poseeraat iltapuuvissa lehdistölle, sitä herkuillisempi kohde poliitikko on medialle mustan päivän saapussa.

Niin ja tietysti poliitikko voi ottaa käyttöön vanhan hyveen: rehellisyyden. Viime vuosina se on ollut hukassa monella poliitikolla.

Anna-Kaisa Hermunen
anna-kaisa.hermunen@pp.inet.fi

Ihan kivaa, mutta maksatetaanko meillä?

Konsertti

Oulu Sinfonia: On Broadway, Anna-Maria Helsing, kapellimestari, Janet Chvatal, sopraano, Kevin Tarte, tenori. Madojaton sali 9.4.

Oulu Sinfonian viihdekonserttiin oli nyt kerätty musikaali- ja elokuvaväliä *On Broadway* -otsikon alle. Ohjelmisto koostui varmista tutuista kestopiiristä – hienoista ja erittäin hienoista kappaleista siis.

Laulusolistit ottivat tyyliin mukaisesti kontaktia yleisöön, ja saivat myös asiaan kuuluvaa vastakaikua. Rutinoituneet taiteilijat veivät kavalakadin sujuvasta läpi vuorotellen ja yhdessä. Vuoroveto salli muun muassa astujen vaihdot, jota varsinkin Kevin Tarte teki niin, että kollegiansakin jo siitä vitsaili. Salin ilmapiiriä pehennettiin sopivasti pienillä tehokeinoilla, kyntteliköillä ja liikkuvilla valoilla.

Kapellimestari Anna-Maria Helsingillä on myös svengi hallussa. Liikkeistään tuon jo näki, mutta vakuus pisteillen triolin hallinnasta oli orkesterin käynti- ja laulun aloittaman napsutuksen tahtiin. Myös orkesteri soitti tarkasti ja motivoi-

Musikki Helsinkiläinen Marko Hilpo sai kolmannen palkinnon Maria Canals -pianokilpailussa Barcelonassa Espanjassa viime kuun lopulla. Ensimmäisen palkinnon voitti ukrainalainen pianisti Denis Zhdanov. Hilpo (s. 1983) on opiskellut pianonsoittoa muun muassa Sibelius-Akatemian Hamsa Al-Wadi Juriksen ja Ilmo Rannan johdolla. (STT)

HELSINKI Pitkän linjan muusikko Jari "Dile" Kolanen, 48, puhuu vanhoista klassikkoalbumista kuin ystävästään. Hänelle hyvä albumi ei ole vain nippu biisejä, vaan kokonaisuus. *Both Sides* -levyllään Kolanen haluaa ottaa kantaa katoavan formaatin puolesta.

Dile Kolanen esittelee levyänsä Both Sides opetusluokassansa Musiikkiopisto Avoniassa, Espoon Tapiolassa. Tupla-albumi ilmestyi cd:n lisäksi lp:nä ja ladattavana mp3-tiedostona.

jolle improvisointi on luontevin tapa työskennellä.

si, mutta huomasi hauskan biisi päätyneen levyllä Huba-yhtyeen Tuomas Kailan laulamana.

FAKTA

Jari "Dile" Kolanen

ILPO OKKONEN

Eija-äidin (Mirjami Kukkola) hermot pettävä, mutta Jessikan pikkujuljen (Tatu Mönttinen) aivot eivät.

kuin hotellihuone. Siellä aika meni kuin siivillä korttia pelatesa ja nautiskellessa. Yhtäkkiä tajuttiin, että nyt pitää mennä soittamaan. Eihän siitä piuhujen selvittämisestä väkivoimaa ollut mitään. Alassa kaikki oli toisin. Iguana oli tiivis ryhmä, joka treenasi, kiersi ja sekoili nuoruuden energialla.

FAKTA

Jari "Dile" Kolanen

sallo, Emma Salokoski, Chisu, Hanna Marsh Band, Johanna Iivanainen, Laura Malmivaara, Arttu Takalo, Marzi Nyman ja Pekka Kuusisto.

ILPO OKKONEN

Eija-äidin (Mirjami Kukkola) hermot pettävä, mutta Jessikan pikkujuljen (Tatu Mönttinen) aivot eivät.

LYHYESTI

Vuoden nuori lehtikuvaaja jatkaa perinnettä

VALOKUVAUS Vuoden nuori lehtikuvaaja 2010-tunnustus palkinto on myönnetty freelancer Mikko Takkuselle. Palkinto luovutettiin hänelle lauantaina Kuvakamera-messuilla Helsingissä.

Ensi-ilta

Oulun kaupunginteatteri: *Jessika - vapaana syntynyt. Käsikirjoitus Lea Klemola. Ohjaukset Mikko Korsulainen, Lavastus Maija Tuorila. Puvut Pirjo Valinen. Valot Mikko Ryyänen. Äännet Olli Paakkolanvaara. Rooleissa: Tuula Väänänen, Tatu Mönttinen, Mirjami Kukkola, Marko Tiusanen, Veikko Mylly, Riina Uimonen, Aki Pelkonen, Jussi Ahtinen, Jussi Kallioniemi. Oulun kaupunginteatterin pieni näyttämö 9.4.*

LYHYESTI

Vuoden nuori lehtikuvaaja jatkaa perinnettä

VALOKUVAUS Vuoden nuori lehtikuvaaja 2010-tunnustus palkinto on myönnetty freelancer Mikko Takkuselle. Palkinto luovutettiin hänelle lauantaina Kuvakamera-messuilla Helsingissä.